

— nakazanie obciążenia Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błędy w ocenie stwierdzając, że osiem zwolnień z podatku od agregatów („aggregates levy”, zwanego dalej „AGL”) na mocy Finance Act 2001 (ustawy o finansach z 2001 r.) nie prowadzi do selektywności i tym samym nie stanowi pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE oraz określając zasadę zwykłego opodatkowania i cel AGL na potrzeby stosowania kryterium selektywności.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Komisja nie przeprowadziła rzeczywiście sumiennego i bezstronnego badania kwestii, czy osiem rozpatrywanych zwolnień prowadzi do selektywności i tym samym stanowi pomoc państwa na mocy art. 107 ust. 1 TFUE.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że Komisja nie uzasadniła zaskarżonej decyzji zgodnie z wymogami określonymi w art. 296 TFUE, ponieważ zastosowanie przez Komisję zasady zwykłego opodatkowania i celu AGL w ramach wyjaśnień, dlaczego osiem rozpatrywanych zwolnień nie prowadzi do selektywności, jest wewnętrznie sprzeczne w świetle zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2015 r. – Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring/Komisja

(Sprawa T-611/15)

(2016/C 027/83)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mbH (Melsungen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci E. Wagner i H. Hoffmeyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 września 2015 r. w postępowaniu 2015/4023, którą odmówiono skarżącej całkowicie dostępu do jawnej wersji decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. w postępowaniu kartelowym AT/39914 – EIRD oraz do spisu treści akt Komisji do tego postępowania, w całości lub posiłkowo co najmniej w części, w której Komisja odmówiła dostępu do tej części jawnej wersji decyzji z dnia 4 grudnia 2013 r. lub tego spisu treści, na której poufność nie powoływały się lub przestały powoływać się zainteresowane przedsiębiorstwa,
- posiłkowo na wypadek gdyby nie stwierdzono nieważności decyzji Komisji z dnia 3 września 2015 r. w postępowaniu 2015/4023, którą całkowicie odmówiono skarżącej dostępu do jawnej wersji decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. w postępowaniu kartelowym AT/39914 – EIRD i do spisu treści akt Komisji w tym postępowaniu, z tego powodu i w takim zakresie, w jakim jawna wersja decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. w sprawie kartelu AT/39914 – EIRD lub jawna wersja spisu treści akt Komisji w tym postępowaniu nie istnieje, o stwierdzenie, że Komisja bezprawnie zaniechała sporządzenia jawnej wersji swej decyzji z dnia 4 grudnia 2013 r. w sprawie AT/39914 – EIRD lub jawnej wersji spisu treści w tym postępowaniu i przekazania ich skarżącej,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 10 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie podstawowego prawa do skutecznej ochrony prawnej oraz podstawowego prawa do dobrej administracji oraz do uzasadnienia w wyniku braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi: naruszenie prawa podstawowego do skutecznej ochrony prawnej i prawa do uzyskania pouczenia o środkach prawnych w wyniku braku pouczenia o możliwych środkach prawnych.
3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.
4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
5. Zarzut piąty: naruszenie art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
6. Zarzut szósty: naruszenie art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
7. Zarzut siódmy: naruszenie podstawowego prawa do dostępu do dokumentów.
8. Zarzut ósmy: naruszenie podstawowego prawa do dostępu do dokumentów i zasady proporcjonalności w wyniku nieprzyznania choćby częściowego dostępu do akt, które były przedmiotem wniosku o udzielenie dostępu.
9. Zarzut dziewiąty: naruszenie art. 101 TFUE poprzez praktyczne uniemożliwienie skarżącej zbadania, czy przysługują jej roszczenia odszkodowawcze z tytułu naruszenia prawa konkurencji, i ich ewentualnego podniesienia.
10. Zarzut dziesiąty, podniesiony posiłkowo: naruszenie prawa skarżącej do sporządzenia jawnej wersji decyzji Komisji w postępowaniu kartelowym AT/39914 – EIRD i spisu treści akt Komisji w tym postępowaniu [rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 i art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾].

Skarżąca podnosi w tym kontekście, że nie występowały przesłanki zastosowania odstępstwa przewidzianych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, które uzasadniałyby nieuwjawnienie skarżącej dokumentów, których dotyczyły jej wnioski.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2015 r. – LL/Parlament

(Sprawa T-615/15)

(2016/C 027/84)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: LL (Wilno, Litwa) (przedstawiciel: adwokat J. Petrulionis)

Strona pozwana: Parlament Europejski